AKBABA

Sokak Terbiyesi

İşte eksiklerimizden, ayıplarımızdan biri de bu : Sokak terbiyesi!

Bizim kadar eski, efendi, olgun, çelebi bir millete yakışmayan bir şey!

Sokak nedir?..

Bir gün, pencerenizin önüne oturup yarım saat gelen geçenin yaptıklarını seyrediniz, anlarsınız!

Sokak, öksürüklü ihtiyarın balgam hokkası; nezleli delikanlının sümük mendili; serhoşun helâsı; pisboğaz yolcunun çöp tenekesi; mahalle çocuğunun oyun sahası; serserinin yatak odası; küçük esnafın dükkânı; hattâ evden atılan kiracının, konsolu, aynası, yatağı, yorganı ve tenceresiyle meskenidir!

Ben, kaldırım üzerinde bir gazete parçası görünce, onu hürmetle alıp bir duvar kovuğuna sokan; bir ekmek kabuğu bulunca öpüp başına koyan babaların ve anaların çocuğuyum : Ecdadımız, kâğıda, yazıya ve Allahın lûtfettiği nimete okadar saygı gösterirlerdi!

Şimdi, uzun bir öksürükle göğsümüzü kazıyıp kaldırım üstüne boşaltmakta hiçbir tereddüt göstermiyoruz.

Kömür pahalılığı karşısında :

— Üç gündür ateşler içinde yanıyorum...
— Ne mutlu sana birader.. Ben donuyorum!..

Şimdi, mesanemizin bütün birikintisini bir duvar dibine boşaltmaktan çekinmiyoruz.

Şimdi, elimizdeki mevsim meyvasının sapını, çöpünü, kabuğunu, çekirdeğini tertemiz asfaltın üstüne fırlatmaktan utanmıyoruz.

Vilâyetin önündeki yaya kaldırımında, mahalle çocukları kızak kayıyor, ayinei devran oynuyor!

Babıâli yokuşu mektep kaçkınlarının futbol meydanıdır!

Yazın karpuzcu, kendi çektiği arabayı en işlek cadde ortasında durdurup narayı basıyor:

— Elini mi kestin babam!.. Kan akıyor, kan!

Kışın kestaneci mangalını köşe başına kuruyor:

— Sıcak sıcak... Kebap olmuş!

Ve her ikisinin ticaret sahası da kabuklar içinde!

Tramvaydan atlayan kukuriko şapkalı, çifte rönarlı küçük bayan elindeki bileti kırmızı tırnaklariyle didikleyip bir avuç konfeti halinde yolun üstüne serpiveriyor!

Hayır!.. Lûtfi Kırdarımız, masalların cennet bahçelerini, billûr köşklerini İstanbula gökten indirse, yine nafiledir. Biz onu, üç günde çöplüğe çeviririz!

İstanbulun beş yüzüncü yıl dönümüne, yeni yollar, yeni binalar, yeni oteller, yeni tiyatrolarla olduğu kadar, yepyeni bir sokak terbiyesile de hazırlanmamız lâzım.. Hem de şimdiden!

Çimdik

AKBABA

İDAREHANE
İstanbul, Ankara caddesi, No. 47
Telefon: 22129

ABONE
Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere:
Seneliği 2000, altı aylığı 1000, üç aylığı 500 kuruş.

27 Aralık, 1945 Perşembe

Sayı: 92

20 Kuruş

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 92

HIRSIZ!

Hayır, hayır... Ne siyasetten bahsedeceğim, ne ticaretten!.. Bu yazıda, aklınıza gelen isimlerden hiçbirini bulamıyacaksınız!

Bu öyle otomobili olan, kasası olan, kartviziti olan, apartımanı ve mağazası olan muhterem bir hırsız değildir. Bu, yüzünü görmediğim, sesini duymadığım, adı belirsiz bir hırsız.. Belki ayağında pabuç, belki sırtında palto, belki kursağında lokma bile yok...

İşte, geçen gece bizim eve böyle bir hırsız girdi!

Kaçarken, karanlıkta ancak rüzgârını ve gölgesini görebildim: Ne ürkek, ne zavallı şeydi yarabbi!..

Duvarda asılı caketimin cebini karıştırmış ve bula bula not defterimi bulabilmiş: İçinde fıkra mevzuları, karikatür mevzuları yazılı not defterimi!

Bereket versin bu kırk elli yaprağın kendisi için kırk elli kuruş kadar bile değeri olmadığını parmaklarının tecrübeli sezişiyle hemen anlayıvermiş ki, kaldırıp yere attı.

Doğrusu, sayın hırsızın nezaketine teşekkür ederim: Pek haklı olarak şu akılsız kafama da atabilirdi!

Gece yarısı, bütün zahmetine karşı, ancak ev halkının huzurunu çalabilen bu adamcağıza acıdım: Soymak için beni seçecek kadar talihsizmiş!

Eğer, daha evvel davranıp ta yakasına yapışabilseydim, yanağına iki şamar atarak:

— Vaz geç bu meslekten, derdim.. Koskoca İstanbulda, bu kadar vurguncu, yolguncu varken benim evime girişinden anlaşılıyor ki sen bu işin ehli değilsin!

Amma, o da bana belki haklı bir cevap verirdi:

— Hayır bayım, hayır.. Allah yine sizin gibileri eksik etmesin!.. Yoksa o vurguncular, yolguncular, bir yakalarlarsa beni bile soyarlar!..

Eğer hayalimdeki bu konuşma hakikat olsaydı, hırsıza hak vermekten başka çare kalmazdı sanırım.

Yusuf Ziya ORTAÇ

İngiliz aslanı — Vah aslanım vah, bu ne hal?!..

Arşak Palabıyıkyanla Mülâkat

[Sovyet Rusya'nın Ermenistan Cumhuriyeti dışındaki Ermeni'leri ana vatana daveti üzerine, muhtelif memleketlerde bir Ermeni hareketi görüldüğü malûmdur. Hattâ Suriye'ye bir komisyon gönderildiği, oradaki Ermeni'lerin kaydına başlandığı da gazetelerde okundu. Bu hususta şehrimizin tanınmış Ermeni'leri fikirlerini gazetelere söylediler. Biz'de meşhur sinema yıldızı Arşak Palabıyıkyan ile bir mülâkat yaptık:]

Meşhur yıldız Arşak Palabıyıkyan'ı İpek Film Studyosunun depolarında, bazı misafirlerini ağırlarken buldum. Akbaba muhabiri olduğumu öğrenince güler yüzle beni karşıladı:

— Hoş gelmişsiniz civanım! Rahat oturasınız şöyle.. Buyurun, ne emir edeorsunuz?

— Estağfurullah.. Şu, Rusyaya gidecek Ermeni vatandaşlar hakkında fikrinizi..

— Ha.. Bak zatına müsafirlerimi tanıtayım: Bu ak saçlı Kadıköyün meşhur turşucusu Mardik ustadır. Nalbur Karabet Hıntıryan, manifaturacı Vartan Hagopyan, metr dotel Artin Kazyan... Bizim dilsiz ilen kıvırcığı tanoorsun tabiî!

— Evet.. Teşerrüf ettim. Ama sualime...

— Sivaline gelincez.. Evladım, beni can kulagınilen digneesin.. Ermenistana göçmek olmak bana vız gelir, asvas? Kuyruğumu bilem kıpırdatmam... Kovsanız gitmem..

— Çok memnun oldum..

— Hayır.. Memnun olmaasın.. Zerem, bunda sebep başkadır. Ben amelikan süjesiyim, ağnadın? Yoksam evladım, Türk tabiiyetinde olsa idim, daha bu işin lafı olur olmaz tekmil Ermeni'leri başıma toplar, Ermenistana ilanı harbederidim! Şaka deorum, sakın inanmaasın! Amma maksadım fikrimi açıkcaz ayan beyan etmektir. O da şudur: Türk oğlu Türk te olsam, yâniya, Türkiye Ermenisi de olsam gitmaz idim.

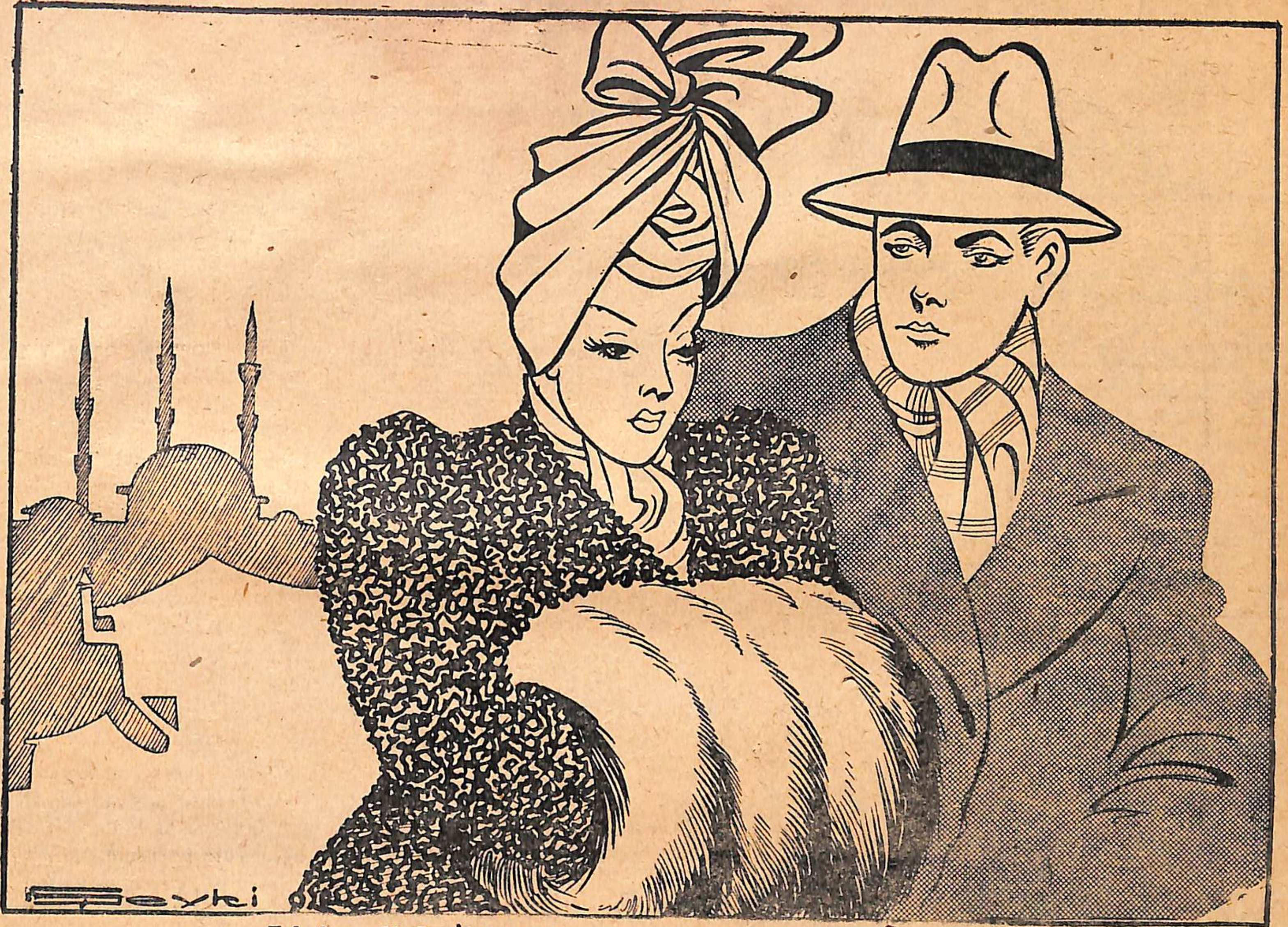
— Acaba tekmil Ermeni vatandaşlarımız sizin gibi mi düşünüyorlar?

— Ben ilin yabanı iken böyle düşünür isem, buralılar başka türlü tefekkür eder? İnç kıdar sersemliktir bu? Değil Urusya, Allahın cenneti olsa bu dünya cenneti bırakılır da gidilir? Hentsin nesin? Her aile yüz yıllardanberi burada torpağını edinmiş, lânesini kurmuş ise, ana vatandır dei Ermenistana dönmek ister? Türkçede ne güzel bir mesel vermişler mega: İki göç bir yangın.. Bir aile nereye kalkıp konsa şimdik yangından çıkmışa dönoor... Değil öyle kilo kilo metrelerce mesafeler aşacak,

Gazetelerden: Belediye hastanelerinde muayene ücreti 50 kuruşa çıkarıldı!

— **Ne dersin?.. Muayene ücretini 25 kuruştan 50 kuruşa çıkarmışlar...**
— **Ne diyeyim?.. Hayat pahalılığı!**

Erkek — Ne?.. İki yüz lira mı verdin bu şapkaya?.. Müthiş!..
Kadın — Elbet!.. Kafaca yükselmek kolay mı?..

şunda kımıldaacak takatı vardır? İğne ucu ilan topladıklarını yollara saçacaktır yoksam!

Sözün burasında Mardik usta, büyük bir hikmet savuran insanların haliyle başını temkinli temkinli sallıyarak söze karıştı:

— Bizim turşuculukta bir laf vardır: Turşu olmaktan ise turşu kurmak evlâdır derler.. Ağnadın?

Manifaturacı Vartan Hagopyan cevap verdi:

— Hee.. Zoo.. Dank demiştir! Bizim menşur Ermeni şuaralarından Haçik Baltagörmezyan nostaljik bir eleji, dokunaklı bir şiir yazmışıdı. İrahmetli Aleksan efendi okurudu. Haçik:

Ah vatan!......
Deorudu..:
Ah vatan...

— Nalbur Karabet Hıntıryan tamamladı:

— Ah! Vatan! Nerdeki oturoorum, sen oradasın!

Artin efendi içini çekti:

— Büyügadamıdı ama valörü bilinmemiştir!

Vartan sözü aldı:

— Netekim Namık Kemal efendimiz de buyurmuştu bir makalesinde: Vatan bayrağın dalgalandığı, ocağın tüttüğü yerdir dei... Bizim bayrağımız ayyıldız, ocağımız burasıdır..

Fırsatını kaçırmıyarak sordum:

— Peki amma, daha şimdiden İstanbulda iki yüz kişi adını kaydettirmiş..

Arşak Palabıyıkyan güldü:

— Üstadım.. Onlar benim gibi yabandan gelme heriflerdir. Süjeleri dışarı memleketlere ise tabiîdir ki gidecekler.. Burada yıllaacaklar sanoorsun?

— Yerlilerden de vardır tabii...

— Tabiî vardır bir takım avantüryeler! İpsiz sapsız adamlardır. Elbette bir kazan şaraplık üzümden on kilo cibra çıkar. Türkiyede örgendiğime göre Hay soyu 52000 nefer var imiş. Bunda 200 nedir ki? Sen sor bakalım burada yer yurt sahibi olmuş varısa aralarında dei!

Nalburla manifaturacı ve turşucu da tasdik ediyorlardı. Mardik:

— Ben ikinci seçmen isem, işte size siyasî bir ağızılan ifadelendiroorum ki yazasınız: Hiç bir Türk Ermeni rahatını bozup Türkiye hudutları dışına çıkmak şeyini...

— Neyini?

— Şeyini işte.. Yaniya ağnaddıracak kelime bulamoorum.. İşte onu gösteremez..

Arşak Palabıyıkyan bu sözleri şiddetle alkışladı. Boyadan ibaret bıyıklarını memnuniyetle oğuşturup ellerini boyadıktan sonra, ayağa kalktığımı görünce:

— Güle güle! dedi, göreyim sizi, yazasınız bunları birbir!

Turşucu da mahcup bir tebessümle uğurluyordu:

— Şayet bir gün yolunuz Kadıköyüne düşer ise.. tenezzül edip tükânıma uğrariseniz size bir Ermeni turşusu göstertirim.. Gene buyurasınız!

— Görünmiyen Adam —

Meydan

Akşamın dokuzunda bir karı kocayla bir arkadaşları, Köprüden Eminönü meydanına doğru geliyorlardı. Bekâr arkadaş hayret etti:

— Yahu! şu Eminönü meydanı boşken meğer ne güzelmiş!

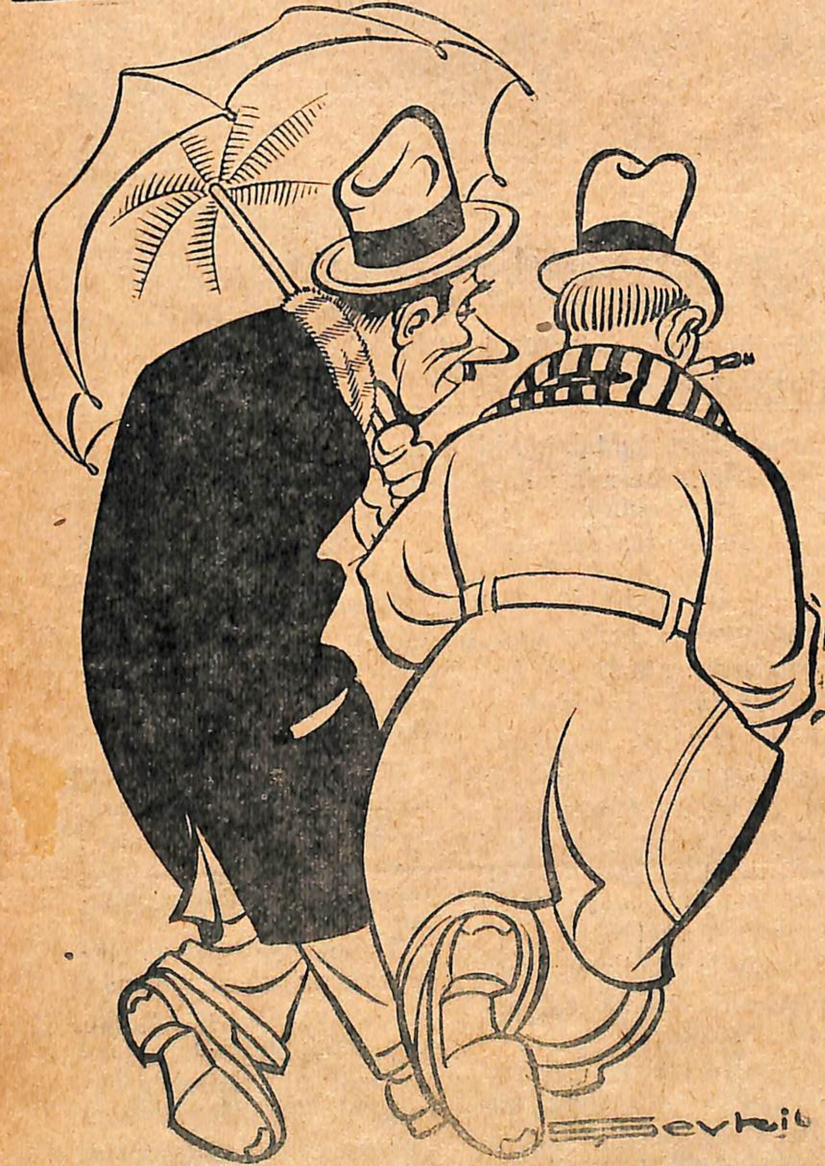
Evli zat güldü:

— Tabii.. Zaten meydan dediğin boşken güzeldir.

Tarife

Belediye yılbaşı gecesine mahsus bir tarife hazırlamaktadır. O gece açık kalacak olan bar, gazino ve dansinglerde bu tarife yürürlüğe girecektir. Herhangi bir rakam henüz verilmemişse de, tarifenin, sınıf esası üzerine üç boyda olacağı ve küçük kazık, orta kazık, büyük kazık isimlerini alacağı tahmin olunmaktadır.

Bir doktor şeyhlik suçile yargılanıyor!

— Şu Tıp Fakültesi kadar verimli mektep yok: Yalnız hekim değil, mebus oradan çıkıyor, vekil oradan çıkıyor, şair oradan çıkıyor...

— Hattâ şeyh bile oradan çıkıyor!

Bizde ..

T. O.

Bu harfleri T. İ. gibi, bir yazarın kısaltılmış adı sanmayınız. Bu, Toprak Ofis demektir. Harb sonrasına ait verilen kararlar arasında bu ofisin muhafaza ve devamı da var. Bu hususta yetkili bir kaynak:

— Niçin kaldırılmıyor? sualimize şu cevabı vermiştir:

— Kaldırmak mümkün! Fakat Toprak Ofis kalkarsa altından kalkacak tozu, toprağı bir düşünün!.

Sara

Çırağan kasrının ih
Müjde İstanbula ki
Coştu mimarlarımız
Müjde İstanbula ki

Bir turistik saray o
Varsa beş milyonun
Göçecek yoksa bu
Müjde İstanbula ki

Bir otel farzediniz,
Taşıyor her yeri se
Yutkunup durmıya
Müjde İstanbula ki

Viyolonselle keman
Hem yatıp kalkma
Binbir âfet, hele,
Müjde İstanbula k

Ağacı :

SEFALET

AÇLIK

VEREM

Avrupada !

ZURNADA PEŞREV

Cyrano

Şehir Tiyatrosunda Cyrano piyesini sayrediyorlardı. İkinci perde de aşçı Ragunau'nun dükkânında geçiyordu. Aşçı, bir kadınla sert sert konuşuyordu. Bayan M. kocasına:

— Bunlar her halde karı koca olacak! dedi.

— Nereden anladın?

— Konuşmalarından!

Yetmez

— Vilâyete 155 ton daha sabun verildi...

— Yetişmez birader..

— Neden yahu?

— Tabiî, yalnız karaborsacıları temizlemeğe birkaç yüz ton sabun lâzım. Ya öbür kirlilikler?

Gazetelerden: Zeytinyağı satışa çıktı!

Şevki

— Nasıl ağlamayım kardeş?.. Zavallı kocacığım hasret gitti, hasret!..

— Oğluna mı hemşire?

— Hayııır!.. Zeytinyağına!

- Otel

ferman geldi,
t-i çerâğan geldi!
'ne bir can geldi,
t-i çerâğan geldi!

iyor en son tasarı,
ndi muhakkak başarı!
an o yangın duvarı..
t-i çerağan geldi!

ışı elmas gûyâ...
... ne hoş bir rüyâ!
ûür bugünlük, amma:
t-i çerâğan geldi!

davul, orkestra: denk;
; hem de plâj... pür âkenk!
çevirmiş renk renk...
t-i çerâğan geldi!

Dehrî-i Zaman

HABERLER

MERKEZ

— Birleşmiş milletlerin merkezi neresi olacak dersin?

— Ya Moskova, ya Vaşington..

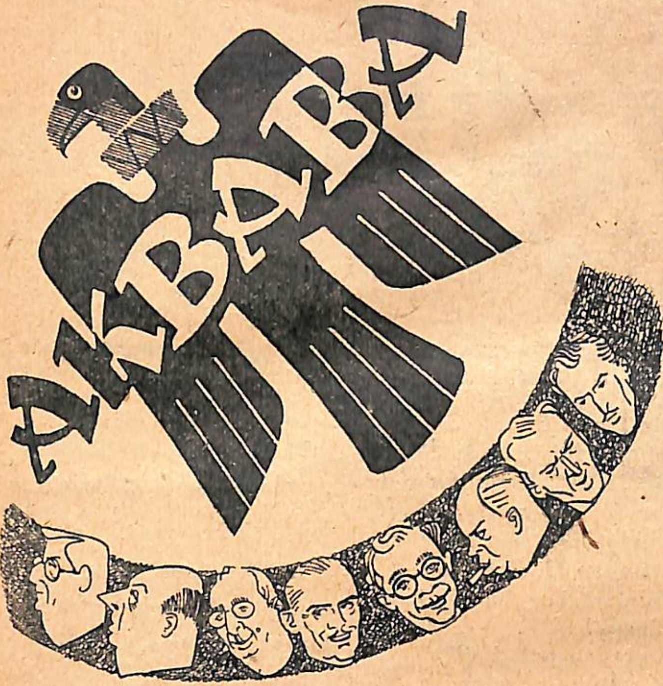
— O da neden öyle?

— Yalnız bu iki şehir "Birleşik Milletler„ merkezi de ondan!

Kitap

— Sibirya gecelerini okudun mu?

— Evet, pek soğuk!

Ercümend Ekrem Talû ★ Yusuf Ziya Ortaç ★ Orhan Seyfi Orhon ★ Burhan Felek ★ Cemal Nadir ★ Münif Fehim ★ İhap Hulûsi ★ Şevki Çankaya

Bütün Bu Kalem ve Fırça Üstatları

3 Ocak 1946

Tarihinden başlıyarak AKBABA sayfalarında eşsiz eserleriyle görüleceklerdir

AKBABA

Gelecek Yılbaşı Sayısını

16

Sayfa olarak neşrediyor

Bu 16 sayfa, sevgili okuyucularımızdan göreceğimiz rağbet, teşvik, alâka nispetinde sık sık, belki de her hafta devam edecektir

Size en olgun ve en zengin siyasî bir mizah gazetesi örneği verecek olan AKBABA'da

İç olaylar ★ Dış olaylar ★ Çarşı pazar haberleri ★ Salon dedikoduları ★ Ankara, İstanbul ve bütün memleket sesleri duyulacaktır

Akbabayı kendi mecmuanız bilmenizi onu sevdiğiniz nispette dostlarınıza, arkadaşlarınıza da sevdirmenizi rica ederiz

Akbaba, sevgili okuyucularından gördüğü rağbet nispetinde güzelleşecektir

PROFESÖR

İnsanları iş başında değil, evlerinde bile habersiz rahatsız etmek istemem. Sürpriz cinsinden ziyaretlerden ben hoşlanmadığım için başkalarını da böyle farzeder, tanıdıklarımın, dostlarımın boş vakitlerini sorar öğrenir, ona göre evlerine gider veya evime gelmelerini kendilerinden rica ederim.

Fakat, bu profesörden acele bir iş danışmam, mühim bir mesele hakkında onun fikrini almam lâzım geliyordu. Bunun için tereddüt ve çekingenliğimi yendim. Kırk yılda bir duyduğum bu cesaretin ve gösterdiğim cüretin herhalde fena karşılanmıyacağına emin, üstadın çıkarmakta olduğu mecmuanın binasından içeriye girdim. Merdivenleri çıktım, Sofada iki tarafıma bakındım. Hademe veya kâtip kılıklı birini aradım. Aramızdaki dostluğun köklülüğüne rağmen birkaç dakika için kendisini işgale onun vasıtasiyle müsaade almak niyetindeydim. Kimseyi göremeyince odasının kapısına vurup kanadı ittim..

Ooo.. Üstat tam yolla giden bir lokomotiften daha hareketli ve daha coşkun! Sanki yaz mevsiminde imişiz gibi yeleği ceketi atmış, yakasını çözmüş, bağrını açmış, saçlar darmadağın, masanın üzerinde kâğıt ve kitaptan küçük küçük sıra dağlar dizmiş yazıyor, habire yazıyordu. Beni görünce sade başını önünden değil, vücudunu da iskemleden kaldırdı:

— Buyurun! dedi.

Mümkün olduğu kadar sevimli ve nazik görünmeğe çalıştım. Dudak kenarı adalelerime verdiğim emirle yüzümde tatlı bir tebessüm peydaladım ve alçak sesle sordum:

— Sakın rahatsız etmiş olmıyayım, üstat!

Dudak kenarı adalelerine muhakkak o da aynı emri vermiş olacak ki hoş bir gülümseme ile:

— Estağfurullah, dedi, çok yoruldum.. Karşı karşıya birer cıgara içeriz.. Bir az dinlenmiş olurum..

Yürüdüm. Karşısındaki iskemleye iliştim. Fakat paltomla fazla oturmanın kabil olmıyacağını üstadın böyle soyunup dökünmesinin hikmeti ile birlikte anladım. Soba, adam akıllı fayrab edilmişti.

Paketindan bana cıgara verirken sordu:

— Ne var ne yok?

Kibritimle onun ve benim cıgaramı yakarken cevap verdim:

— İyilik ve güzellik!

Arkasından da ben sordum:

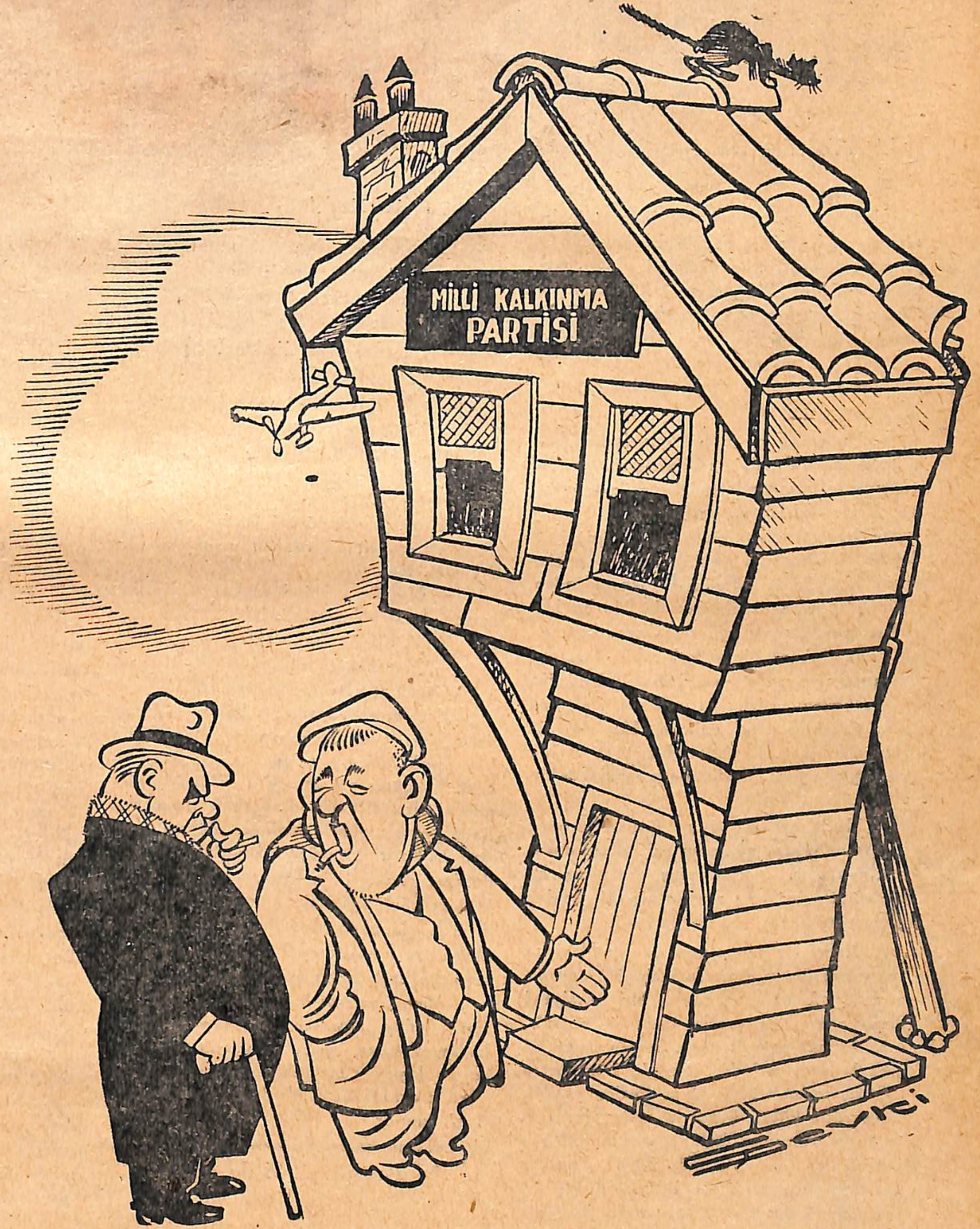
— Sizde ne var, ne yok üstat?

Başını ve omuzlarını geriye vererek bacaklarını masanın altından bana doğru uzattı:

— Görüyorsun, dedi, çalışıyorum..

O zaman masanın üzerinde öteye beriye ayrı ayrı ve deste deste sıralanmış boyları uzun, enleri dar kâğıt tomarlarının sayısızlığı bir kat daha dikkatimi çekti..

Gazetelerden : Milli Kalkınma Partisinden üç kişi daha istifa etti...

Tellal — Vallahi mahallemizde şimdilik kiralık yer yok... ama biraz sabrederseniz burası boşalacak galiba !..

— Hangi bahisle meşgulsünüz üstat ?

— Muhtelif konularla..

— Ya.. a.. a !. Asıl elinizdeki..

— Ha.. O.. Günün en mühim meselesi.. Rusya ile Anglosaksonlar arasındaki ihtilâfın yalnız siyasi ve askerî değil aynı zamanda fikrî ve kültürel olduğuna dair bir makale !

— Çok güzel.. Ya sağınızdaki..

— Ha.. O.. Büsbütün önemli.. Dil işine dair.. ifratcılara da, tefritcilere de veriştiriyorum..

— Mükemmel.. Ya solunuzdaki..

— O mu.. O.. Dünya çapında bir mevzu.. Cihanda iktisadî kalkınma nasıl sağlanabilir ?

— Fevkalâde.. Ya şu bana yakın duran..

— O.. Mühim değil ehem. Önemlinin önemlisi.. Dinsiz memleketlerin halkı arasında yeni birer Tanrı yaratmak ihtiyacı..

— Enfes.. Ya, ciltli kitapların üstündeki..

— O.. mu.. Sorma, şimdiye kadar yeryüzünde kimsenin dokunmaya cesaret edemediği bir konu.. Türk ve Müslüman matematikcilerinin garp tekniğinin vücut bulmasındaki tesirleri !.

Ve artık benim suallerimi beklemeden anlattı: Ziraat, edebiyat, felsefe, ahlâk, endüstri, ekonomiye, hattâ kooperatifciliğe, tavukculuğa, arıcılığa dair hazırlamış olduğu makaleleri hakkında gözleri dönerek, ağzı köpürerek, boyun damarları şişerek uzun uzun malûmat ve tafsilât verdi.

Bir an nefes almak için susmasını fırsat bilerek derdimi açmaya hazırlanıyordum.

— Anladım, diye yerinden fırladı, arkamdaki etajerin üstünde duran perişan notları merak ettin değilmi ? O, henüz tasarı halinde bir eser.. Derleyip toplayıp düzenleyebilsem şaheser bir kitap olacak.. İhtısasa dair dostum.. Bu memlekette ihtısasın kadri ve kıymeti hâlâ anlaşılamadı.. Hiç kimse kendi yetkisi çevresindeki işlerle meşgul değil.. Eline kalemi alan çizmeden yukarı çıkmakta, bütün işlere burnunu sokmakta devam edip gidiyor. İşte bunun önüne şu kitap geçecek azizim.. O neşredildiği gün hezar fenlerin hepsi «pes !» deyip birer köşeye sinecek, kendi salâhiyet hudutlarından dışarı çıkmaya cesaret edemiyecekler..

Üstadın bu haddini bilmemezlikle bütün dünyaya haddini bildirmeğe kalkışması karşısında herkesten evvel ben «pes !» dedim. Tabiî, danışmak istediğim mesele hakkında fikrini almaktan da vazgettim. Hürmetle elini sıkıp kendimi dışarıya attım.

***

Macera uydurma değil, gerçektir. Fakat tanıdığım ve tanımadığım yüzlerce profesör var.. Kim kendinden şüphelenirse o üstüne alabilir !

A. Hidayet Reel

Meğer Sevmek

Tefrika No. 9

Yazan : A. H. Reel

Eğer, biraz evvel Maviş'in tahmin ettiği gibi Kadri ile Feride köşke dönüp gitmiş olsalardı, suda yüzmeyi değil, çırpınmayı dahi bilmiyen ve akıl etmiyen küçük kızın derin havuzun sularına gömülüp gitmesi muhakkaktı. Çünkü oradan en aşağı iki yüz metre kadar uzak olan köşkten onun sesini hiç kimsenin işitmesi mümkün olamıyacaktı.

Denize bakan seddin gerisindeki kanapede hâlâ Feride'nin sinirlerini yatıştırmıya ve ona aralarındaki münasebetin ancak bir dostluk ve akrabalıktan ibaret kalacağını anlatmıya çalışan Kadri'nin kulağına bu feryat evvelâ müphem sonra vazıh bir şekilde çalındı. Birden yerinden fırlayıp denize baktı, orada hiç bir hareket ve çırpıntı göremeyince beyninde anî çakan bir şimşekle bu facıanın havuzda cereyan etmesi ihtimalini düşündü ve havayı ihtizaz ettiren ses dalgalarının ahenklerinden onların Maviş'e ait olduğuna intikal etti. Hemen o tarafa koşmıya başladı. Feride de kendisini takip etti.

Maviş, arasıra suyun yüzüne çıkıyor, bağırıyor, sonra ayağının altındaki dayanak noktaları çökmüş insanlara mahsus bir süratle batıyor; aradan bir iki saniye geçince tekrar görünüyordu.

Kadri bir an kolunu uzatıp Maviş'in tutmasını temin etmenin mümkün olacağını sandı, fakat onun böyle bir tavsiyeyi dinliyecek ve anlıyacak vaziyette olmadığına kanaat getirdiği için hemen ceketini çıkarıp suya atladı. Maviş'i kucaklayıp kenara koymak üzere iken Feride yetişti. Bu suretle küçük kızın da delikanlının da toprağa çıkmaları kolaylaştı. Her ikisinin üstleri başları sırsıklamdı. Kadri, Maviş'in fazla su yutmuş olması ihtimalini düşünerek onu belinden yakalıyarak başaşağı çevirdi. İki üç gırk gırktan sonra ağzından salyadan başka bir şey akmadı. Demek ki ihtiyarsız nefesini tutmuş, bu şekilde burnundan da mübalâğalı bir hücuma oğramamıştı. Delikanlı Maviş'i yeniden ayak üzerine dikip te onun sendelemeden durabildiğini görünce hiç bir tehlike mevcut olmadığına kanaat getirdi ve küçük kıza darılmıya başladı :

— Yaramaz, yaptığın işi gördün mü.. Az kaldı hayatına mal oluyordu. Haydi, beraber koşup köşke gidelim ve elbiselerimizi değişelim, yoksa adamakıllı bir soğuk algınlığı kaptığımızın resmidir!

Feride, Kadrinin çıkışmasını fırsat bilerek o da Maviş'i biraz hırpalamak istedi :

— Doğrusu dayağı hakettin!

Dedi. Fakat delikanlı onu tatlı bir bakışla yumuşatmak hevesine düştü ve şöyle cevap verdi :

— Canım ablası.. Kabahatı da okadar büyük değil artık..

Feride sinirli bir tavırla böbürlendi :

— Bundan daha büyük kabahat olur mu.. Bak, elin kanıyor.. Bu mendeburu kurtarmak telâşı esnasında kim bilir nereye çarptın?

Kadri, «ehemmiyeti yok!» mânasını ifade etmek için omuzlarını silkmekle iktifa etti. Mavişe :

— Haydi sen önden koş!.. Katina hemen üstünü değiştirsin!

Dedi. Küçük kız uzaklaşırken :

— Size çok teşekkür ederim!

Cevabını vermeği unutmadı.

Feride, asabileşmekte haklıydı. Biraz daha insafsız düşünecek olsa delikanlı ile başbaşa kaldıkları sırada onları rahatsız eden bu hâdisenin Maviş'in ölümiyle bitmesini bile dileybilirdi. Çünkü aralarında Saliha'ya ait olan münakaşa devam ediyor ve Kadri tecavüzi vaziyetten tedafüî duruma geçmiş bulunuyor, yaptığı hareketlere, söylediği sözlere onu biraz kıskandırmak için başvurduğunu itiraf ediyordu. Mükâleme kesilmeseydi, belki de kendisini sevmeğe başladığını saklamıyacaktı.

Maviş, sofrayı hazırlamakta olan Katinayı bulup çağırmak için yemek odasına kadar çıkmaya cesaret edemedi. Ne yapacağını şaşırmış bir halde sağa sola bakınıp dururken koridorda Maide kalfaya rasladı. Yaşlı kadın :

— Kız bu ne hal!

Deyip te :

— Havuza düştüm!

Cevabını alınca Mavişin ıslak yüzüne hafif bir şamar indirdi :

— Talihin varmış ki benimle karşılaştın, Katina görseydi senin pastırmanı çıkarırdı!

Dedi ve onu odasına götürdü. Kendi eski elbiselerile sarıp sarmaladı :

— Akşama kadar burada öyle otur, sakın bir yere kımıldama!

Tembihinde bulundu. Sonra da ilâve etti :

— Elbiselerin o zamana kadar kurur.. Yemeğini de ben buraya getiririm, korkma!

Maide kalfanın gösterdiği bu şefkate rağmen Maviş büyük bir üzüntü ve teessür içinde idi. Yanakları pençe pençe yanıyor, şakakları zonk zonk ötüyor, kemikleri derinden derine sızlıyordu. Vakıa o perişanlık biraz da uğradığı sadmenin, geçirdiği heyecanın neticesiydi. Fakat asıl hüznünün sebebi kimsesizliği, sığıntı vaziyetinde olmasıydı. Maide hanımın odasının köşesindeki minderin üzerine oturmuş, gözleri dolu dolu düşünüyordu: Akıbeti meçhul durumdan ne zaman kurtulacaktı? Elbet birgün buradan kendisine gitmek düşecekti. Çünkü köşkte hemen hemen ona hiç kimse iyi bir nazarla bakmıyordu. Boğulmaktan güç kurtulup da toprağa ayak bastığı ilk andaki Feridenin o hiddeti ne idi? Keşke böyle yaşayacağına ölüp gitseydi. Geldiği günkü karşılaşmadan sonra bir daha ne büyük hanım efendinin, ne de Faik beyin yüzünü görmemişti.

Halbuki dadısının yanında iken Faik bey onunla Hüsnü efendiye para getirdiği zaman ayda bir defa olsun konuşur, rahat olup olmadığını, birşey isteyip istemediğini sorardı.

Köşkte onu korumaya çalışan, hele bilhassa Feridenin hücumlarına karşı müdafaa eden Lemî beydi. Bir de Kadri.. Kendisini havuzdan çıkarmak için üstünü başını ıslattığı, elini yaraladığı halde ağzından şaka tarzındaki hafif paylamadan başka kötü bir lâf çıkmamıştı. Fakat yavrucak, akliyle muhakemesiyle değil, ancak iç güdüsü ile bu iki hâminin yardımının istikbalini temine kâfi gelmiyeceğini anlıyordu. Lemî bey, hasta vücutlu, zayıf iradeli, sözü geçmez bir adamdı. Kadri ise oldukça kendini beğenmiş, zevkine düşkün bir delikanlı idi.

(*Arkası var*)

17 Aralık 1945 de açılan

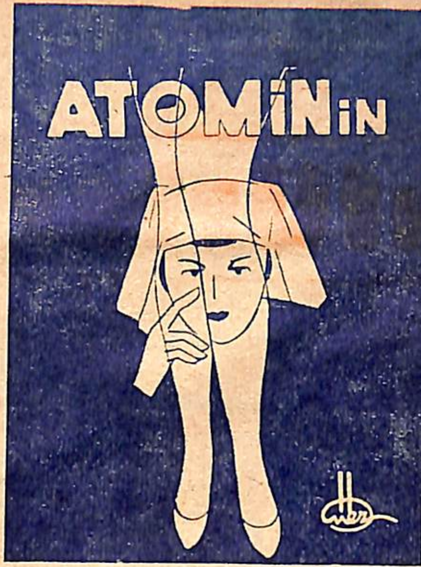
PANGALTI AJANSI

Sayın halkın

YAPI ve KREDİ BANKASI'na

gösterdiği yakın ilginin

yeni bir eseridir.

İpek çoraplar için eşsiz bir yardımcı, mutlak bir ihtiyaç olduğu artık inkâr götürmez bir hakikat olmuştur. Renk bozulmaz, evsaf değişmez, garantili elâstikiyet ve arzu edilen matlık ve iplik kaçığını önlemek. ATOMİNİ çorap satan mağazalardan isteyiniz.

Çoraplar için orijinal ambalâj, 100 er gramlık şişelerde.

Tel: 21421. Birinci Vakıl han No. 40
Bahçekapı — İstanbul

1 9 4 6

Her hakikat, hakikat olmadan evvel hayaldir.

Siz de hayalinizdeki servetin hakikat, olmasını isterseniz MİLLÎ PİYANGO'nun Yılbaşı biletinden bir tane alınız!

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

7000
SENE
EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir.

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı Yer İbrahim Horoz Basımevi

10 senelik izdivacından sonra

BALAYI TENİNİ nasıl muhafaza ediyor.

Her kadın - hatta 40 dan fazla yaştakiler bile - bütün genç kızların gıpta nazarlarile bakacağı açık, taze ve kusursuz bir tene, cazip ve güzel bir cilde malik olabilir. Bunu; TOKALON "günde 3 dakika" tedavi usulü 10 günde garanti eder.

Her akşam, yatmazdan evvel yegâne cild gıdası olan Penbe renkteki Tokalon kremini kullanınız. Terkibinde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilen "Biocel" kıymetli ve hayret verici unsuru vardır. Siz uyurken cildinizi besler, güzelleştirir ve bütün buruşuklukları giderir. Her sabah, yağsız beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Açık mesamatı sıklaştırmak ve cildi yumuşatup tazeleştirmek için yegâne cild unsurudur. 10 gün zarfında şayanı hayret ve yeni güzellikte bir tene malik olacaksınız. Tokalon kremlerinin semereleri *garantilidir*, aksi takdirde paranız iade olunur.

İpekli, yünlü, pamuklu roblarınızı, mantolarınızı, eşarp ve çoraplarınızı A T O M İ N ile banyo yaparak su geçmez hale getiriniz. Bu eşyalarınız sertleşmediği gibi evsaf ve renklerini de değiştirmezler. Giyim eşyalarınızı boya yapan, temizliyen ve ütüliyen müesseselere

ATOMİN

ile banyo ettiriniz.

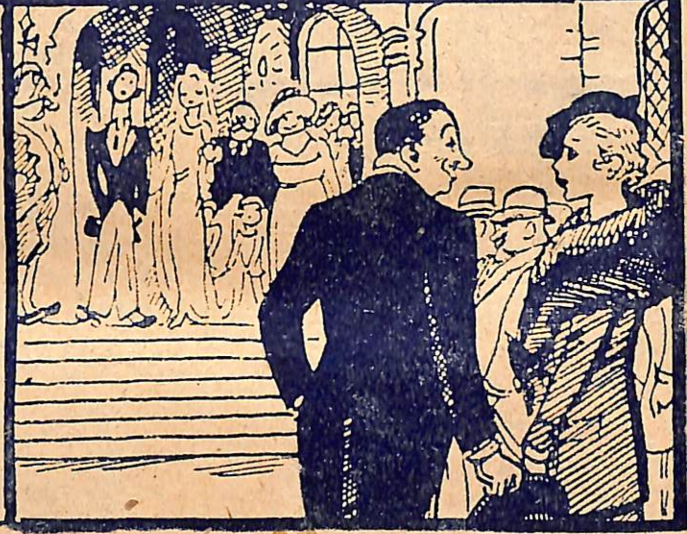
Çoraplar için orijinal ambalâj, 100 er gramlık şişelerde.

**Tel: 21421. Birinci Vakıf han No. 40
Bahçekapı — İstanbul**

Dünya Karikatürleri

Berber — Pudra ister misiniz ?..
Müşteri — Evet.. Biraz kömür tozu!

— Damadın yüzü ne kadar gülüyor...
— Elbet.. Kayınpederi hem yüz yaşında imiş, hem de yüz bin lirası varmış!

— Bu balıklar kokuyor...
— Hayır bayan, balıklar değil, ben kokuyorum!